

SLOVENSKÉ DIVADLO VERTIGO

uvádza

„mierne erotickú, mierne smutnú komédiu“
mladého slovenského dramatika

Petra Scherhaufera
Umy si rúčky, ideme jesť.

Uvidíte príbeh piatich ľudí v talianskom prímorskom mestečku Amalfi,
ktorých viac či menej spojil osud,
ktorých vzťahy sú viac či menej komplikované,
ktorých spája láska v rôznej podobe
a v ktorých sa možno (trošku) spoznáme.

KEDY?- v sobotu, 29-ého októbra o 18.00-ej hodine

KDE?- v Osvetovom stredisku v Rétságu

HRAJÚ:

Viola Thirringová, Denisa Dérová, Ági Gubíková, András Nagy, Marián Viskup

RÉŽIA:

Štefan Korenči

DRAMATURGIA:

Daniela Onodiová

**Predstavenie vzniklo v spolupráci so sarvašským divadlom CERVINUS TEATRUM.
Mládeži do 15 rokov neprístupné.**

SLOVENSKÉ DIVADLO VERTIGO

Peter Scherhauser

Umy si rúčky, ideme jesť.

„mierne smutná mierne erotická komédia“

Príbeh piatich ľudí v talianskom prímorskom mestečku Amalfi,
ktorých viac či menej spojil osud,
ktorých vzťahy sú viac či menej komplikované,
ktorých spája láska v rôznej podobe
a v ktorých sa možno (trošku) spoznáme.

(Alebo: Čo sa môže prihodiť dvadsaťročnému mužovi na prahu dospelosti s vlastnou prehnane starostlivou matkou, so štyridsaťročnou starou dievkou - maminou kolegyňou z práce - a tridsaťpäťročnou sexuchtivou sesternicou kolegyne na dovolenke v campingu pri mori....)

Szereplók:

Osoby a obsadenie:

Mária: Viola Thirringová, ArtD.

Alena: Denisa Dérová

Laura: Ági Gubíková

Boris: Marián Viskup

Jano: András Nagy

Rendező:

Réžia: Štefan Korenčí

Dramaturgia: Daniela Onodiová

Scéna, kostýmy: Štefan Korenčí

Asistentka réžie: Asia Dérová

Stavba scény: István Czingel

Zvuk, svetlá: Gábor Bálint

Premiéra: 1. októbra 2009 v Budapešti

Predstavenie vzniklo v spolupráci so sarvašským divadlom CERVINUS TEATRUM.

Nevhodné pre mládež do 15 rokov. (15 éven felülieknek való)

Peter Scherhauser:

Mosd meg kezeckéidet, eszünk!

A színdarab olyan környezetre koncentrál, amellyel a szlovák drámairodalom ez idáig nem nagyon foglalkozott. Az író megfigyelő képessége nagyon hasonlít ahhoz, mely tipikus volt az új hullám filmesei, az új regény írói, vagy például olyan drámaírók mint Edward Albee vagy Slawomir Mrozek számára. Az új hullám civilizációja nem csak a környezet kiválasztásában, hanem a nyelvezetben is mutatkozik. Scherhauser teljesen civil nyelvet használ, viszont ezt a stílust néha poétikus képek szegik meg. Színdarabja nagyon szimpatikusan ábrázolja az „alsó réteg” hőseit.

Öt ember egy kis olasz nyaralóhelyen. Mária, akire jellemző az állandó tisztaságra való törekvés (tisztá asztal – tiszta lélek), prűdéria, hűség az egyetlen férfihoz, aki jelen van az életében – a férjéhez, és aki nem szokta meg, hogy a fia felnőtt és még mindig kisfiúnak kezeli. Boris, aki csak azért utazott el mamájával közös nyaralásra, mert a szerelme pont Alena, a csinos kolléganő. Ki akar törni anyja felügyelete alól, próbál felnőttesen viselkedni és prágai filmes tanulmányokra készül, amiben az anyja meg akarja őt akadályozni. Egy, látszatra szarkasztikus, de igazából mély gondolkodású fiatalember, aki talán komolyan gondolja viszonyát egy idősebb nővel. Alena azok közé a nők közé tartozik, akik büszkén önállóak, akik vállalják feminista gondolkodásukat, de lelkükben egyet szeretnének: családot. Alena szerint nem biztos, hogy Boris az a férfi, akiben megtalálta gyermeke apját. E három főszereplőhöz csatlakozik Jano, buszsofőr, aki, úgy tűnik, általában kihasználja a messzibe utazó hölgyeket és erre törekszik Máriánál is – sikerrel. Ami Janónál siker és Máriánál egy – és ez idáig egyetlen nem várt erotikus kaland, Borisnál maximális kiábrándulás. Csalódik az anyjában, a szerelemben és egyáltalán a család intézményében. Laura a darabban tulajdonképpen csak egy eszköz az érzelmek felkorbácsolásához – ő az, aki viselkedésével felébreszti Máriában rejtett és elnyomott szexualitását. Mária amorális tette egyben tulajdonképpen lázadás eddigi „száraz” és becsületes élete ellen. Nem számít, hogy Jano egy egyszerű gondolkodású ember, nőnek tekinti őt, ami, és ez a legtragikusabb, elfelejteti benne az anyai mívoltát is.

***Mosd meg a kezeckéidet, eszünk!* c. színdarab vígjáték. Az a fajta vígjáték, ahol viszont csak a premier plánban nevetünk. Nevetünk a dialógusokon, a szituációkon. A humoros párbeszéd mögött viszont ott rejlik a három főhős nő drámája: fájdalmas kapcsolatok, fájdalmas múlt, rejtett vágyak, érzelmek, maga a nem mindig egyszerű élet.**